

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ศาลยุติธรรม

ศูนย์วิทยบริการศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม

หน้าแรก

Last modified : 26/01/2552

วันเสาร์ที่ 11

ค้นหาข้อมูล ค้นหา

ฎีกาเฉพาะเรื่อง - มาตรา 7

คำพิพากษาถึงที่สุด 3 เรื่อง

คำพิพากษานิติภาคี

รายละเอียด

6060/2541

การเสนอร่าง พ.ศ.2534 มาตรา 5 และมาตรา 7 ได้แยกการกระทำของนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาในการเป็นนายวงหรือจัดให้มีการเสนอร่างเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ดังกล่าวไว้ตรงทางจากกัน ทั้งได้บัญญัติให้สิทธิแก่สมาชิกวงหรือกรรมการบริหารของนิติบุคคลหรือผู้ถือหุ้นในการเสนอร่างเป็นนายวงหรือผู้จัดให้มีการเสนอร่างเป็นนายวงหรือผู้จัดให้มีการเสนอร่างเป็นนิติบุคคลแล้วกฎหมายมิได้ให้สิทธิแก่สมาชิกวงหรือผู้ถือหุ้นแต่อย่างใด และตามบัญญัติมาตรา 7 หากได้จำกัดให้สมาชิกวงหรือผู้ถือหุ้นได้เฉพาะคดีแห่งหนึ่ง เมื่อ พ.ร.บ.การเสนอร่างบัญญัติความผิดและกำหนดโทษไว้เป็นความผิดทางอาญาแล้ว สมาชิกวงหรือผู้ถือหุ้นนิติบุคคลธรรมดาที่เป็นนายวงหรือผู้จัดให้มีการเสนอร่างที่กระทำตามมาตรา 6 เป็นคดีอาญาได้ จำเลยที่ 1 เป็นนิติบุคคล เมื่อคำฟ้องปรากฏว่าโจทก์ได้ยื่นเสนอร่างที่จำเลยที่ 1 จัดขึ้นยอมเอื้ออำนวยร่วมในการกระทำที่ผิดกึ่งจำเลยที่ 1 ซึ่งต้องห้ามตาม พ.ร.บ.การเสนอร่าง พ.ศ.2534 มาตรา 5 จึงยกยอมมิใช่ผู้เสียหายที่จะฟ้องจำเลยที่ 1 ว่ากระทำความผิดตามมาตรา 5 ซึ่งมีโทษตามมาตรา 16 ได้ ส่วนจำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นบุคคลธรรมดา กรณีนี้ด้วยมาตรา 6 และ 7 โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องจำเลยที่ 2 และที่ 3 ให้รับคดีตามมาตรา 6 ซึ่งมีโทษตามมาตรา 17 ได้

แหล่งที่มา : ระบบค้นหาคำพิพากษา ศาลฎีกา <http://www.supremecourt.or.th/>

4793/2541

เมื่อเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ.การเสนอร่าง พ.ศ.2534 ไม่ประสงค์ให้นายวงหรือผู้จัดให้มีการเสนอร่างใช้สิทธิเรียกร้องในทางแพ่งเกี่ยวกับสมาชิกวงหรือกรรมการบริหาร มาตรา 6 ก็ตาม แต่ในมาตรา 7 ก็บัญญัติให้สิทธิแก่สมาชิกวงหรือผู้ถือหุ้นคดี หรือใช้สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับนายวงหรือผู้จัดให้มีการเสนอร่างได้ ย่อมแสดงว่ากฎหมายมิได้กำหนดว่าการเสนอร่างดังกล่าวตกเป็นโมฆะเสียทั้งหมด การที่โจทก์ฟ้องแยกกันฟ้องผู้เข้าร่วมเสนอร่างกรรมการบริหารระหว่างกันมาตลอด และจำเลยจึงจ่ายเช็คพิพากษาให้โจทก์ซึ่งมีลูกวงหรือผู้ถือหุ้นที่โจทก์จำเลยซึ่งเป็นลูกวงหรือผู้ถือหุ้นคดีมาฟ้องโจทก์และโจทก์ฟ้องโจทก์ และยอมในเป็นการตามเช็คบัญชีการจ่ายเป็นตามเช็คที่จำเลยสั่งจ่าย จำเลยจึงต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในคดีดังกล่าวให้โจทก์ โจทก์ฟ้องโดยยกข้ออ้างว่าคดีเป็นคดีแพ่งระหว่าง จำเลยออกเช็คพิพากษาเพื่อชำระหนี้ จำเลยให้การรับว่าออกเช็คพิพากษาเพื่อชำระหนี้ให้โจทก์จริง แต่โจทก์ยื่นข้อหาฟ้อง จำเลยจึงไม่ฟ้องชำระหนี้ตามเช็คให้โจทก์ จำเลยเป็นฝ่ายยกข้ออ้างดังกล่าวขึ้นมาใหม่เพื่อต่อสู้กับโจทก์ ฉะนั้น ที่ศาลชั้นต้นกำหนดประหารจำเลยว่า จำเลยจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้โจทก์เพียงใดหรือไม่และให้จำเลยมีหน้าที่นำสืบก่อน จึงสมควรยกฟ้องโจทก์ว่า โจทก์ฟ้องโจทก์ว่า จำเลยมีสิทธิที่จะไม่ชำระหนี้ต่อแพ่งโจทก์เพราะโจทก์ไม่ได้ชำระหนี้ให้จำเลยด้วย จำเลยอุทธรณ์ว่าเป็นหน้าที่ของโจทก์ที่จะต้องนำสืบตามที่โจทก์อ้าง จึงเป็นกรอุทธรณ์ได้แย้งคำสั่งกำหนดหน้าที่นำสืบของศาลชั้นต้นซึ่งเป็นคำสั่งระหว่างพิจารณา เมื่อจำเลยไม่ได้โต้แย้งไว้ จึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 226 (2)

แหล่งที่มา : ระบบค้นหาคำพิพากษา ศาลฎีกา <http://www.supremecourt.or.th/>

3709/2540

โจทก์เป็นนายวงหรือผู้จัดให้มีการเสนอร่างโดยมีบทลงกลางต่อหนึ่งวงรวมกันมากกว่าสามสมาชิก ซึ่งมากกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงอันเป็นการฝ่าฝืน พ.ร.บ.การเสนอร่าง พ.ศ.2534 มาตรา 6 (3) และตามพ.ร.บ.ดังกล่าวควรมิบัญญัติตามมาตรา 7 เท่านั้น ที่ให้สิทธิแก่ฝ่ายสมาชิกวงหรือผู้ถือหุ้นที่จะฟ้องคดีหรือใช้สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับนายวงหรือผู้จัดให้มีการเสนอร่างที่กระทำตามมาตรา 6 โดยมีไม่มีบทบัญญัติให้สิทธิแก่ฝ่ายนายวงหรือผู้จัดให้มีการเสนอร่างซึ่งได้มีการฟ้องคดีหรือใช้สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับสมาชิกวงหรือผู้ถือหุ้นแต่อย่างใดจนกระทั่ง พ.ร.บ.การเสนอร่าง พ.ศ.2534 ว่าเป็นประจักษ์ที่จะให้แก่นายวงหรือผู้จัดให้มีการเสนอร่างใช้สิทธิเรียกร้องในทางแพ่งเกี่ยวกับสมาชิกวงหรือผู้ถือหุ้นที่กระทำตามมาตรา 6 การที่โจทก์เป็นนายวงหรือผู้จัดให้มีการเสนอร่างฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่มีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมายย่อมตกเป็นโมฆะตาม ป.พ.พ. มาตรา 150 ดังนั้นเช็คพิพากษาที่จำเลยสั่งจ่ายให้แก่โจทก์เมื่อจำเลยประชุมและชำระได้ก่อนที่ชำระหนี้และเลิกจึงเป็นเช็คที่มีมูลหนี้มาจากการเสนอร่างที่ต่อห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมายย่อมตกเป็นโมฆะโจทก์ไม่มีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยรับผิดชอบชำระหนี้ตามเช็คพิพากษา

แหล่งที่มา : ระบบค้นหาคำพิพากษา ศาลฎีกา <http://www.supremecourt.or.th/>